

M I C H A E L

občasník farností Krouna a Pustá Kamenice

č. 8/Vánoce 2013

Slovo otce Vladimíra

Drazí farníci, prostřednictvím vánočního vydání našeho farního občasníku Michael Vám chci popřát milostiplně pokojně a vděčně prožité svátky Božího narození v kruhu rodiny a farnosti. Tajemství Vánoc ať je stále více skutečností našich životů: že se nám, v nás a skrze nás narodil Spasitel a všem přináší nový život.

Sv. Augustin o tom jedinečném a stále svátečním dni píše: *Slavme svátek, ve kterém velký a věčný den přišel z velkého a věčného dne do tohoto našeho tak krátkého a pomíjivého dne.* A sv. Lev Veliký vybízí: *Radujme se! Kde se slaví narozeniny života, tam není dovoleno nechávat místo pro smutek. Tento život, když nás zbavil strachu ze smrtelnosti, přináší nám radost ze slíbené věčnosti. Nikdo není vylučován, všichni mají tentýž společný důvod k radosti.* Ať nás tedy tento společný důvod sjednocuje a činí nás vskutku autentickými.

Ať vás Bůh obdaří svými dary, abyste jimi sloužili Božímu království. Ať Vás chrání a vede ke všemu dobrému v novém roce 2014. Hodně síly, zdraví a živé víry na přímluvu Panny Marie.

P. Vladimír Handl

Hodina Boží sváteční

Zatímco většině lidí kolem nás 24. prosince večer, nejpozději den nato končí Vánoce, nám křesťanům začínají. Po náměstích však bude vítr prohánět papíry mezi prázdnými stánky...

Nezlobme se na ně. Nepohrdejme jimi, nesudme. Vždyť o narozeném dítěti v rodině se také okamžitě dozví jen několik nejbližších. Paní doktorka to bude vědět dobře a brzy, ale paní ředitelka blízké školy se o dítěti dozví až při přijímacích pohovorech do první třídy. A dopravní policista? Ten, až ho přistihne přecházet na červenou.

Jsem rád, že přesto máme všichni, my, kteří se k Bohu hlásíme, i ti, kteří to nedělají, stále mnoho společného: chuť mít doma hezky, touhu blízké obdarovat, přibrat ke svátečnímu stolu souseda, který je sám, odvahu napravovat vztahy, to se o Vánocích často – blahodárně – děje.

A že radost takto způsobená je odleskem radosti Velkého Obdarovatele? V některých případech to ani nevádí, že se to neví. Mnoho věcí nám slouží, aniž na ně myslíme... Ne, nebojte se, nebudu říkat, že je to jedno. Myslím jen, že radost Boží se tak těsně váže k milosrdenství, že bude přijata kdejaká platba jako předplatné za ty, kdo nevědí, že banka existuje a že by se cosi vůbec hradit mělo. Platba provedená naší tichou radostí.

Holík Martin: Pane, ať slyším!

Advent zatím bez konce

Než se nadějeme, uteče advent, utečou Vánoce i Silvestr. Dárky „od Ježíška“ ještě chvíli těší, z Ježíška v jesličkách nám zbude naše Pražské jezulátko, a to už nám naděluje jen poštovní poukázky typu A, aby mělo na nové šatičky a střechu nad hlavou. Střechu lepší, než byla ta v Betlémě. Kostely nabité o půlnoční lidmi se zase vyprázdňují a zůstane hrstka věrných. Našel vůbec někdo v této době cestu ke Kristu? Nescvrkává se to Boží království každým rokem úmrtím „pravých“ katolíků? Ve chvíli takových obav je dobře si připomenout, koho bral Ježíš za svého života vážně. Jaké to lidi on vyhledával a chválil. Zacheus, Samařanka, Matouš, Magdalena, lotr na kříži. „Nejsi daleko od Božího království“, slyšeli od něho. Nejsou daleko od Božího království ani dnes např. manželé usilující o udržení svého vzájemného vztahu. Rodiče, kteří nehází flintu do žita kvůli nezdárným dětem. Když student nechce udělat díru do světa, ale jednou poctivě sloužit společnosti, tam je Boží království blízko. Kdekoli kdo pracuje poctivě, nešplhá a neintrikuje, tam je Boží království blízko. Kde zdravotní sestra nepočítá hodiny, ale chce pomoci, tam je Boží království blízko. Kde lékař nehrozí odchodem kvůli penězům, tam je Boží království blízko. Krátce: všichni, kteří slouží bližním a používají darů, které dostali nezištně k dobru spoluobčanů, ať o Bohu vědí málo nebo vůbec nic, patří Ježíši Kristu (Mt 25, 37-40). Zaslouží si nazývat se ČLOVĚK. Na konci života je čeká překvapení. Bůh má totiž advent bez konce, lépe řečeno – dokud bude poslední člověk živ, čeká Bůh na jeho příchod. A tak můžeme meditovat po celý rok, kdy to království Boží začíná a kdo do něho směřuje. Možná, že tak rozeženeme naše obavy, obavy věrných katolíků.

Rybář Jan: Kam jdeme?

Pastýři a anděl

Jezulátko v kolébce se třáslo zimou, chvělo se jako holý ptáček v hnízdě. Matka Marie sama neměla teplé ruce a založila si studené prsty do podpaží. Josef si hodil přes ramena mrazem ztuhlý plášť s kapucí a vyběhl někam shánět ohníček na zahřátí. Když v třesnutém mrazu postával před chlévem a rozhlížel se, nikde neviděl ani světýlko, natož nějaký oheň. Jedině nad hlavou na nebi si všiml podivuhodné hvězdy. Nádherně zářila a měl pocit, že i trochu hřeje. Ale musí sehnat oheň, za každou cenu! „Snad u pasáků venku, tam asi budou ohně,“ pomyslel si a vydal se do polí. A opravdu tam zářilo do noci několik rudých světel. U salaše pak viděl tři pastýře střídající se na noční službě při hlídání ovcí. Byl s nimi i ostrý ovčácký pes, který měl přehled přes všechny ovečky v ohradách. Nepustil k nim žádného živého tvora, ať to bylo zvíře nebo člověk, ba ani na salaš nikoho nepustil. Ostrými zuby zasáhl, odvážil-li se někdo nepovolaný do jeho hájemství.

Josef došel k ohradě, pootevřel vrátka a vstoupil. Ale co to? Pes k němu přiběhl, nekouzl, nevrčel, neštěkal, nýbrž pozdního příchozího přivítal veselým vrtěním ocasu. Pasáci se nemálo divili, proč se chování zvířete tak změnilo? Josef šel blíž a volal: „Lidé dobří, dejte mi oheň, jinak mi v tomhle mrazu zmrzne právě narozené dítě. Od něho běžím rovnou za vámi!“ „Což o to,“ řekl starý pastýř, „jen si vezmi!“ „Ale strejdo!“ řekl další, „v čem chceš žhavé uhlíky nést domů? Kam ti je mám dát?“

Svatý Josef si stáhl kapuci, vytáhl ji do cípu, takže vznikl jakýsi kornout, a řekl: „Sem!“ Tři pastýři se smáli jako diví, že s takovou „nádobou“ na oheň daleko nedojde. Vždyť mu hned chytne plamenem! „To už je moje starost, s tím si hlavu nelamte,“ řekl Josef, „jen mi ohníček rychle dejte!“ „Když myslíš, šup s ním do čepice!“ smáli se pasáci. Do nastavené

kapuce mu nasypali řeřavé kousky i hořící dřevo, jako kdyby to byly brambory. „Šťastnou cestu!“ volali za ním bujaře, když děkoval a spěch zpět.

Napjatě sledovali pohledem svatého Josefa a žasli, neboť žhavý obsah se choval v „kornoutu“ naprosto pokojně. Ještě víc se divili, když viděli, jak se k cizinci přidal i jejich pes a jak se tře čumákem o Josefovy nohy nakračující dlouhými kroky. Nepomáhalo volání, ba ani pískání! Pastýři z toho nebyli moudří: „Tady něco nehraje!“ volali, vyskočili a rozběhli se za tím člověkem. Josef byl však už daleko vpředu a nesl si ohníček bezpečně domů.

V tom padlo doprostřed mezi pastýře cosi podivného, snad létavice z nebe. A vzápětí se objevil stříbrný anděl v nebeské záři a volal na zaražená chlapiska: „Jen běžte, pastýři, pospěšte si! Nesu vám radostnou novinu. Běžte za ohýnkem až do chléva. Tam uvidíte na slámě v jesličkách novorozeňátko, modlete se k němu, vzývejte ho a zpívejte mu, protože je to Boží syn, na kterého svět čekal. On přinesl štěstí a pokoj do srdcí. Modlete se a jásejte: Aleluja!“

A podivuhodný anděl zmizel tak náhle, jak se zprvu objevil. Nad chlévem ale vyšla zářivá hvězda vydávající světlo téměř jako slunce.

Když se pastýři trochu vzpamatovali, rozeběhli se ke chlévu. Při tom každý chvatně hledal v pytli něco, čím by nebeskému dítěti udělal radost. Jeden našel v ranci kus tvarohu, pěkně bílého a čerstvého, druhý holuba a třetí vítězoslavně vytáhl za uši pěkného králíčka.

Doběhli ke chlévu a našli všechno tak, jak jim anděl zvěstoval. Svatý Josef tam klečel u jesliček a foukal do jasně hořícího ohýnku, který přinesl v kapuci.

Hejná Markéta: Betlémská flétna jiné vánoční příběhy

Obdivuhodná cena mše svaté – 1. část

Mše svatá je reálné zpřítomnění Oběti na kříži: zadržuje Boží spravedlnost, vede církev a zachraňuje svět.

Ve mši svaté je Ježíš Kristus, Bůh a Člověk naším přímělníkem, naším Knězem a naší Obětí. Jelikož je spolu Bůh a Člověk, jeho modlitby, jeho zásluhy, jeho oběti mají nekonečnou cenu.

V modlitbě žádáme Boha o milosti, ve mši svaté ho nutíme, aby nám je dal. (sv. Filip Neri)

Jedna mše svatá, které se zbožně účastníš za svého života, má pro tebe spasitelnější cenu než všechny mše sloužené za tebe po smrti.

Jestliže tomu všemu věříš, měl by sis více vážit mše svaté, nevynechat ji nikdy z nedbalosti a účastnit se jí zbožně o všech svátečních dnech; postarej se, abys byl na mši svaté i ve všední dny, pokud právě nemůžeš, spoj se duchovně se všemi mšemi, které se ten den na světě slouží.

Židovské Velikonoce a oběť bílého beránka. Když se farao v Egyptě zdráhal propustit židovský národ, Bůh řekl Mojžíšovi, aby každá rodina zabila beránka a požila ho celého, aby označili veřeje jeho krví a byli připraveni vydat se na cestu. Židé tak učinili v chvění a modlitbě a očekávali tajemný Boží zásah, který by faraonem pohnul. A hle, onu noc anděl vnikl do domů Egyptanů a pobil všechny prvorozené. Minul pouze ty domy, kde našel beránkovu krev. Tato krev vysvobodila Židy z otroctví. Po odchodu z Egypta slavili Židé každý rok výročí této velké události jako oné noci tak, že jedli beránka s nekvašenými

chleby. Tento svátek se nazýval Pascha, tj. přechod, památka přechodu anděla zhoubce i jejich přechodu z otroctví ke svobodě. Také Ježíš a apoštolové jakožto Židé slavili každoročně Paschu podle mojžíšského zákona. Ale během jejich poslední hostiny došlo k nové tajemné události. Ježíš vzal chléb a kalich s vínem, vzdal Bohu díky, požehnal chléb a víno a podal apoštolům se slovy: „Vezměte a jezte z toho všichni. Toto je moje tělo, které se za vás vydává...; vezměte a pijte všichni, toto je kalich mé krve, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů. Čiňte to na mou památku.“ Tak Ježíš ustanovil Nejsvětější svátost a kněžství. Několik hodin nato byl umučen a popraven. Ale třetího dne vstal oslaven z mrtvých.

Ježíš je nový velikonoční Beránek. Jeho Krev osvobodila lidstvo z otroctví Satana a hříchů.

Ježíšova smrt a zmrtvýchvstání je nová křesťanská Pascha. „Čiňte to na mou památku,“ nařídil Ježíš apoštolům při Poslední večeři. A oni, první kněží, poslušně obnovovali jeho smrt a zmrtvýchvstání. Každý rok slavili Paschu, každý týden „den Páně“, den jeho zmrtvýchvstání.

Co je to mše svatá. Mše svatá je obnova proměnění chleba a vína, které Ježíš uskutečnil o prvním Zeleném čtvrtku, a obnova oběti, která se uskutečnila na kříži další den. Bossuet měl pravdu, když zvolal: „Pojďte, moje děti, protože každý den je Velký pátek, každý den se nad oltářem tyčí Kalvárie.“

Proměňování je okamžik velkého zázraku. Kněz opakuje gesta a slova, jak je pronesl Ježíš při Poslední večeři. (...) Hostie, nejdříve chléb, stává se Kristovým Tělem, i když si zachovává vzhled chleba. Víno se stává krví, i když si zachovává zdání vína. Ale ten, kdo uskutečňuje tento zázrak, je sám Ježíš, který na slova kněze je na oltáři skutečně přítomen. Svou

všemohoucností proměňuje chléb a víno ve své Tělo a Krev, a tak jako se obětoval na kříži, obětuje se Otci na odpuštění našich hříchů.

Přítomnost neviditelná, ale skutečná. P. Matteo Crawley kázal v bazilice na Mont-Martre v Paříži rodinám o zasvěcení rodin Božskému Srdci. Jedna rodina, která si přála uskutečnit toto zasvěcení, stěžovala si na svého syna, který ztratil víru. P. Matteo řekl, že postačí, když dosáhnou toho, aby byl přítomen mši svaté. Mladý muž přišel.

Během mše svaté při proměňování spatřil místo P. Mattea na oltáři ukřižovaného Ježíše, který krvácí a prožívá smrtelný zápas. Toto vidění trvalo až do přijímání.

Ohromený mládenec šel po mši svaté k P. Matteovi a řekl: „Otče, co jste to udělal?“ „Sloužil jsem mši svatou,“ odpověděl kněz. „Ne! Jak jste poslal toho muže na kříž?“ P. Matteo ho požádal o bližší vysvětlení a pak řekl: „Synu, Pán ti dopřál milost, že jsi viděl to, čemu my pevně věříme: ve mši svaté se zpřítomňuje Ježíšova oběť na kříži.“

Převzato z časopisu Světlo

Pořad bohoslužeb

ÚTERÝ – 24. prosince – ŠTĚDRÝ DEN (vánoční vigilie)

16:00 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

22:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

STŘEDA – 25. prosince – slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

11:00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově
15:00 hod. pobožnost u jesliček v kostele sv. Michaela v Krouně

ČTVRTEK – 26. prosince – svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně
9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

NEDĚLE – 29. prosince – svátek SVATÉ RODINY

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně (s obnovou manželských slibů)

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

ÚTERÝ – 31. prosince – poslední den roku (Silvestr)

14:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

16:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

STŘEDA – 1. ledna – slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

11:00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově

350 let od založení královéhradecké diecéze

Modlitba za královéhradeckou diecézi

Trojediný Bože, děkujeme ti za naši diecézi, která je již 350 let živým společenstvím křesťanů a v jednotě se Svatým otcem spoluutváří tajemné Tělo Kristovo.

Duchu svatý, strážce naší katedrály, na přímluvu Panny Marie nám daruj

rodiny, které žijí podle vzoru Rodiny Svaté, **kněze**, kteří se jako Ježíš obětují pro svěřený lid, **nová povolání**, jimž tento rok zvlášť zasvěcujeme.

Odpusť nám všechny naše hříchy a rozmnož v nás své dary v době příští.

Přijď, Duchu Svatý, obnov a posvěť svůj lid v královéhradecké diecézi!

Amen.

Novéna – devět poutí k výročí 350 let od založení královéhradecké diecéze:

01.01. katedrála HK	16.08. Neratov
26.04. Libice nad Cidlinou	13.09. Želiv
10.05. Litomyšl	04.10. Koclířov
14.06. Broumov	22.11. katedrála HK
06.07. Chlumek u Luže	

Modlitba za kandidáta jáhenského svěcení

Všemohoucí Bože,
Ty jsi oporou našeho společenství,
zdrojem veškeré naší síly i cílem našich tužeb.

Svěřujeme Ti našeho bratra Petra,
který se připravuje k jáhenskému svěcení.
Prosíme Tě, pronikej ho svým svatým Duchem,
aby se dokázal plně spolehnout na Tvou pomoc,
a dej, aby byl vnitřně pevný ve svém rozhodnutí,

skromný v životě a věrný ve svém poslání.

Ochraňuj našeho bratra a jeho rodinu od veškerého zla,
žehnej mu a učiň z něho věrného a odvážného učedníka Ježíše
Krista.

Buď mu vždy nablízku, aby v něm všichni lidé poznávali Tvého
Syna, pro nás ukřižovaného a oslaveného.

Nebeský Otče, Ty své děti nekonečně miluješ,
proto věříme, že chceš našemu bratru darovat více,
než o co se odvažujeme prosit.

Věříme, že mu chceš dát sebe sama,
vždyť Ty jsi náš Bůh a Pán na věky věků.

Amen.

Tříkrálová sbírka, žehnání domů a bytů

Tříkrálová sbírka 2014

Tříkrálová sbírka se uskuteční v **sobotu 4. ledna 2014**. V Krouně
a okolí vás tradičně navštíví děti – koledníci v doprovodu
dospělého a s přáním všeho dobrého, Božího požehnání v roce
2014 Vás požádají o finanční příspěvek na pomoc nemocným,
handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším
sociálně potřebným skupinám lidí.

Žehnání domů a bytů

Ten samý den jako Tři králové, tedy 4. ledna 2014, vás v případě
vašeho zájmu navštíví **otec Vladimír, aby požehnal vaše domy
a byty**.

Funkce a činnost ministrantů při bohoslužbách

Ceroferáři (nosiči svící)

„Já jsem světlo světa...“

Svící se používá v liturgii pro zdůraznění některých okamžiků.

Svíce nosí vždy dvojice ministrantů. Svícen držíme ve vnější
ruce, vnitřní ruka jej přidržuje. Plamen svíce má být přibližně ve
výši očí.

V průvodu jdou ministranti se svícemi vpředu, po stranách kříže.
Je-li ovšem v procesí nesena Nejsvětější Svátost, jdou vedle ní.
Zdůrazňují to, co je v daném okamžiku nejdůležitější.

Při mši můžeme svíci použít při četbě evangelia. Během zpěvu
před evangeliem doprovodí ministranti kněze nebo jáhna
k ambonu. Vytvoří přitom spolu malý průvod – ceroferáři jdou
před knězem (jáhnem). Původně se svíci používalo k tomu, aby
doopravdy svítily na čtení. Postavíme se proto vedle ambonu tak,
abychom alespoň náznakově tuto funkci zachovali.

Ceroferáři při své službě neklekají.

Podle místních podmínek mohou ještě ministranti se svíčkami jít
v obětním průvodu, stát vedle kněze při podávání svatého
přijímání, doprovázet toho, kdo nese ciborium s hostiemi do
svatostánku apod.

Reinsberg Jiří, Kubalík Tomáš: Knížka pro ministranty

Vyšlo na 4. neděli adventní, 22. 12. 2013 v nákladu 65 ks.
Orientační cena výtisku 8,- Kč.